

เพื่อที่จะเติมเต็มความรับผิดชอบของความรักต่อครอบครัว จงกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ เป็นผู้ที่หัดเทียบกับพ่อ และอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ให้สติปัญญาของลูกมีความศรัทธาในพ่อ ในตนเอง ในละคร และในครอบครัว แล้วกลายเป็นผู้มีชัยชนะ

วันนี้ พ่อผู้ทรงพลังได้เห็นลูกๆผู้ทรงพลังของท่าน เพราะลูกๆแต่ละคนกำลังเพียรพยายามด้วยความรักอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมาหัดเทียบกับพ่อ (บัพสมาน) บัพดาตายนดีและพอใจที่ได้เห็นลูกๆ และร้องเพลงแห่งความมหัศจรรย์ของลูกๆในหัวใจของท่านว่า: ว้าว ลูกๆ ว้าว! ลูกๆคือมงกุฎบนศีรษะของพ่อ ลูกๆได้รับการกราบไหว้บูชาในสองรูปแบบ ในขณะที่พ่อได้รับการกราบไหว้บูชาเพียงรูปแบบเดียว ดังนั้น ลูกๆจึงก้าวไปข้างหน้าพ่อโดยพ่อเอง และด้วยเหตุนี้พ่อจึงมีความพอใจที่ได้เห็นความเพียรพยายามของลูกๆ แน่หนอนว่าลูกตามลำดับกันไป แต่การมีเป้าหมายในความเพียรพยายามทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้า

วันนี้ ในเวลาอามฤต บาบ่าได้เห็นแง่มุมหนึ่ง ซึ่งเป็นรากฐานของความรู้ี้ในลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง รากฐานนั้นคือความศรัทธา มีคำกล่าวไว้ว่า: ผู้ที่มีสติปัญญาเปี่ยมด้วยศรัทธาย่อมได้รับชัยชนะ ดังนั้น บาบ่าจึงเห็นศรัทธาของลูกทุกคน แน่หนอนว่าทุกคนมีศรัทธาในพ่อตามลำดับกันไป และสิ่งซึ่งบอกของศรัทธานั้นคือ ลูกทุกคนได้ตระหนักรู้จักพ่อและเป็นของท่าน และได้มาที่นั่นเพื่อพบท่าน ลูกแต่ละคนมีศรัทธาในพ่ออย่างไม่เสื่อมคลาย แต่เช่นเดียวกับศรัทธาในพ่อ ศรัทธาของลูกในสิ่งอื่นๆก็ต้องเข้มแข็งด้วยเช่นกัน ต้องมีศรัทธาในตนเอง นอกจากนั้น ต้องมีศรัทธาในละคร และศรัทธาในครอบครัว การที่จะเข้มแข็งในศรัทธาทั้งสี่ประการนี้หมายความว่าสติปัญญาของลูกต้องมีศรัทธา และจะได้รับชัยชนะบนพื้นฐานนั้น ดังนั้น จงตรวจสอบดูว่า ฉันมีความเข้มแข็งในศรัทธาทั้งสี่ประการนี้หรือไม่? ในการมีศรัทธาในพ่อ ลูกทุกคนพูดว่า "بابาของฉัน" และ "ฉันเป็นของพ่อ" ลูกพูดว่า "ของฉัน" สำหรับพ่อและได้ประกาศสิทธิ์อย่างเต็มที่เหนือพ่อ ลูกได้ประกาศสิทธิ์อย่างสม่ำเสมอจากพ่อและประกาศสิทธิ์ในสมบัติที่มีค่าทั้งหมด นอกจากสิ่งเหล่านั้นแล้ว ศรัทธาในตนเองก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เพราะเหตุใด? หากลูกไม่มีศรัทธาในตนเอง ลูกก็จะท้อแท้ ศรัทธาในตนเองคือ: ฉันเป็นตัวของความเคารพตนเองที่พ่อประทานให้ ฉันมีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง พ่อเองได้ให้ความเคารพตนเองมากมายแก่ฉัน จงนำแต่ละจุดหรือแต่ละประเด็นของความเคารพตนเองมาไว้ในสำนักข์ของลูก แล้วลูกจะมีความซาบซึ้งอย่างยิ่งในทุกวันนี้ ถ้าผู้คนได้รับสมญาใดๆ พวกเขาจะพิจารณาว่านั่นเป็นโชคของพวกเขา แต่ใครเป็นผู้ให้แต่ละจุดของความเคารพตนเองแก่ลูกๆ? บัพดาตาเองที่ทำให้ลูกแต่ละคนเป็นตัวของความเคารพตนเอง โดยการระลึกถึงความเคารพตนเองในแต่ละจุดแต่ละประเด็น ลูกก็สามารถโอบรับได้ด้วยความสุข ดังนั้น จงมีความซาบซึ้งในศรัทธาในตนเองให้มากขนาดนี้อยู่เสมอ: ฉันเป็นหนึ่งในหลายๆล้านดวงวิญญาณที่มีอำนาจในการปกครองตนเองโดยผ่านพ่อและเป็นตัวของความเคารพตนเอง เช่นเดียวกับที่ลูกมีศรัทธาในพ่อ ในทำนองเดียวกัน การมีศรัทธาในตนเองก็เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะเมื่อลูกมีศรัทธาในตนเอง สติปัญญาของลูกก็จะมีศรัทธาในทุกการกระทำของลูก นั่นคือ ลูกมีความเคารพตนเองและได้รับชัยชนะ ความหมายของความศรัทธาคือความสำเร็จ ไม่ใช่: ฉันมีศรัทธาในพ่อแล้ว การมีศรัทธาในพ่อเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่นอกจากจะมีความศรัทธาในพ่อแล้ว ลูกยังจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความซาบซึ้งด้วยเช่นกันว่า ฉันคือใคร! จงจำแต่ละจุดและทุกๆจุดของความเคารพตนเองและความศรัทธาไว้ แล้วความซาบซึ้งนั้นจะปรากฏให้เห็นในการกระทำและบนใบหน้าของลูก มันปรากฏให้เห็นและจะยังคงปรากฏให้เห็นต่อไป นอกจากนี้ ประการที่สามคือการมีศรัทธาในละคร นี่ก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน เพราะภายในละครนั้นมีทั้งปัญหาและความสำเร็จเช่นกัน หากลูกมีศรัทธาที่มั่นคงในละครแล้ว ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีศรัทธาบนพื้นฐานของศรัทธาของตนเองจะสามารถเปลี่ยนปัญหาให้กลายเป็นวิธีแก้ปัญหาได้ เพราะศรัทธาหมายถึงชัยชนะ ดังนั้น ลูกจะได้รับชัยชนะเหนือใคร? ด้วยการเปลี่ยนแปลง ปัญหาใดๆก็จะกลายเป็นรูปแบบของการแก้ปัญหาในหนึ่งวินาที แล้วลูกจะไม่ประสบกับความปั่นป่วนใดๆ ลูกจะอยู่อย่างไม่สั่นคลอน เพราะด้วยการมีความรู้เกี่ยวกับละคร ลูกจึงมั่นคงและไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ลูกมีศรัทธาว่าลูกเป็นตัวของการแก้ปัญหาในวงจรที่ผ่านมามีด้วย นั่นคือ ลูกเคยเป็นดวงวิญญาณที่ประสบความสำเร็จ ในตอนนั้นลูกก็ยังคงเป็นเช่นนั้น และหลังจากผ่านวงจรนี้ไป ลูกก็จะกลายเป็นเช่นนั้นต่อไป ดังนั้น ความซาบซึ้งนี้สามารถทำให้ลูกมีความศรัทธาในละครอย่างมั่นคง ลูกจึงมีความซาบซึ้งทางจิต

วิญญาณ (ฟิคสูร์) และความซาบซึ้ง (นัชชา) ว่า ฉันเคยเป็นเช่นนั้น ฉันเป็นเช่นนั้น และฉันจะเป็นเช่นนั้นต่อไป ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีศรัทธาในละครในชีวิตที่เต็มไปด้วยความเพียรพยายามนี้ นอกจากนี้ ประการที่สี่คือ ต้องมีศรัทธาในครอบครัว เพราะพ่อสร้างครอบครัวทันทีที่ทำงานมา เช่นเดียวกับที่ลูกมีศรัทธาในพ่อ ลูกก็จำเป็นต้องมีศรัทธาในครอบครัวด้วยเช่นกัน เพราะท้ายที่สุดแล้ว นี่คือการครอบครัวของใคร? ใครที่จะสามารถมีครอบครัวที่ใหญ่โตเช่นนี้ได้? การมีศรัทธาในครอบครัวนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะใครในโลกนี้จะมีครอบครัวที่ใหญ่โตเช่นนี้ได้? ลูกสามารถตรวจสอบครอบครัวต่างๆมากมายในโลกนี้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการได้ว่า: มีใครที่มีครอบครัวเช่นนี้บ้างไหม? แม้แต่พระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์(ทางโลก)ก็ไม่มีครอบครัวที่ใหญ่โตเช่นนี้ เพราะพวกเขาไม่มีสาวกหรือผู้ติดตาม แต่ที่นี่คือครอบครัว เป็นเพราะด้วยครอบครัวนี้เองที่ลูกเฝ้าแต่ทำงานรับใช้และมีความสัมพันธ์กับครอบครัวนี้ต่อไป ไม่ใช่ว่าลูกจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับพ่อเพียงผู้เดียว แล้วจะเพิกเฉยหรือไม่ให้ความสำคัญกับครอบครัว (หรือไม่เป็นอะไรหากลูกไม่มีความสัมพันธ์กับครอบครัว) ศรัทธาของลูกในครอบครัวจะต้องคงอยู่ต่อไปเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกรู้เรื่องนี้ดีใช่ไหม? การที่ลูกเข้ามามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับครอบครัวด้วยการมีศรัทธาในสติปัญญาที่ทำให้ลูกรู้ว่าลูกกำลังก้าวไปพร้อมกับทุกคนในครอบครัวที่ใหญ่โตเช่นนี้ เพื่อที่จะก้าวไปพร้อมกับครอบครัว ลูกต้องให้ความสนใจในเรื่องนี้ แต่ละคนในครอบครัวมีและจะมีชั้นสสารที่แตกต่างกัน อนุสรณ์ของลูกคือลูกประจำ และถ้าลูกมองดูลูกประจำนั้น ลูกจะเห็นเลขอันดับแรกและเลขอันดับที่ 108 เพราะพวกเขาทั้งหมดคือผู้ที่มีชั้นสสารที่แตกต่างกันในครอบครัว ดังนั้น ลูกต้องก้าวไปพร้อมกับครอบครัวที่ใหญ่โตเช่นนี้ในขณะที่เข้าใจชั้นสสารของกันและกัน นี่คือการครอบครัวเดียวกัน พ่อผู้เดียวกัน อาณาจักรเดียวกัน ดังนั้นเราต้องก้าวไปด้วยกันอย่างหนึ่งเดียวกัน เช่นเดียวกับที่นี้เป็นครอบครัวใหญ่ ดังนั้นลูกก็ต้องมีหัวใจที่กว้างใหญ่กับทุกคนและเข้ากันได้ดีกับทุกคน ในขณะที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อทุกคน เพราะภายในครอบครัวนี้มีชั้นสสารและธรรมชาติที่แตกต่างกัน บางคนอาจคิดว่า: ครอบครัวนี้สำคัญอย่างไร? ฉันมีศรัทธาในบาบาก็พอ อยากรู้ก็ตาม ที่นี้ทั้งศาสนาและอาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น ไม่ใช่เพียงแค่ศาสนาเท่านั้น ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆทั้งหมดที่ผ่านมา เพียงแค่มาก่อตั้งศาสนา แต่ไม่ได้มาสร้างอาณาจักร ที่นี้ ลูกทุกคนกำลังจะไปปกครองด้วยเช่นกัน ในอาณาจักรนั้นจำเป็นต้องมีครอบครัว และลูกต้องอยู่กับครอบครัวเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในรูปแบบต่างๆ ลูกไม่สามารถละทิ้งครอบครัวและไปไหนได้หรอก ดังนั้นจงตรวจสอบสิ่งนี้ อย่าคิดว่า “พ่อรู้และฉันก็รู้” ทุกสิ่งล้วนเกี่ยวกับพ่อ แต่ถ้าหากขาดศรัทธาอย่างใดอย่างหนึ่งในศรัทธาทั้งสี่ประการนี้ ก็จะเกิดความปั่นป่วนแน่นอนพ่ออยู่กับลูกในฐานะที่เป็นมิตรร่วมทางในงานรับใช้ของลูกเพื่อให้สะกาช แต่ใครคือมิตรร่วมทางของลูก? มิตรร่วมทางทางกายภาพ(ที่มีตัวตน)ที่ลูกมีคือครอบครัว ดังนั้น พ่อเห็นว่าลูกส่วนใหญ่กำลังก้าวไปด้วยดีในศรัทธาทั้งสามประเภท แต่ลูกก็ต้องเติมเต็มความรับผิดชอบต่อครอบครัวด้วยเช่นกัน ลูกต้องประสานชั้นสสารของลูกให้สอดคล้องกลมกลืนกัน ลูกต้องเห็นและอยู่ร่วมกันด้วยความรู้สึกที่มีเมตตาและให้ผลประโยชน์ต่อกัน ลูกๆหลายคนเคลื่อนไปตามความสามารถของตนในเรื่องนี้ อยากรู้ก็ตาม พ่อได้เห็นว่ามีผู้เต็มไปด้วยความรู้และมีศรัทธาในครอบครัวอย่างเต็มเปี่ยมและผู้ดำเนินชีวิตด้วยสภาพของการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเช่นเดียวกับพ่อ คือผู้ที่จะกลายเป็นอันดับหนึ่งหรืออยู่ในกลุ่มที่หนึ่ง ดังนั้น จงตรวจสอบ: ทั้งธรรมชาติ(นิสัย)และเจตนาต่างๆเกิดขึ้นภายในครอบครัว ความผิดพลาดเล็กน้อยก็เกิดขึ้นในครอบครัว และอุปสรรคต่างๆก็เกิดขึ้นในแง่ของครอบครัวเช่นกัน ดังนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการสอบผ่านในแง่ของครอบครัวนี้ให้ได้

หากมีสิ่งใดขาดหายไปเมื่อต้องดำเนินชีวิตไปพร้อมกับครอบครัวและการทำตามหน้าที่ความรับผิดชอบของลูกแล้ว ไม่ว่าจะอุปสรรคเล็กน้อยหรือใหญ่ มันก็ก่อให้เกิดปัญหาเสมอ จะมีคำถามหรือปัญหาต่างๆเกิดขึ้นเมื่อเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวเท่านั้นคือ “ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น? เป็นเช่นนั้นได้อย่างไร?” ดังนั้น แทนที่จะถามว่า “ทำไม?” จงตระหนักว่าลูกต้องอยู่ร่วมกันต้องเข้ากันได้และทำหน้าที่รับผิดชอบของครอบครัว เพราะนี่คือครอบครัวของพ่อ นี่คือการครอบครัวของพระเจ้า นี่ไม่ใช่ครอบครัวธรรมดา จงมีความศรัทธา: "ว่า บาบา! ว่า ละคร! ว่า: ตัวฉันเอง และ ว่า ครอบครัว!" สิ่งนี้โอเคไหม? ลูกตรวจสอบสิ่งนี้แล้วหรือยัง? ลูกได้สอบผ่านในทั้งสี่สิ่งหรือไม่? ทั้งสี่เลยใช่ไหม? ไม่ขาดแม้แต่สิ่งเดียวใช่ไหม? ตรวจสอบสิ่งนี้ดู! ตรวจสอบตอนนี้เลย เพราะนี่เป็นหนทางเดียวที่จะได้รับชัยชนะ ชั้นสสารต่างๆปรากฏขึ้นจากภายในครอบครัว และเพื่อที่จะทำให้ชั้นสสารเหล่านั้นสอดคล้องกลมกลืนกัน ลูกต้องเปลี่ยนแปลงชั้นสสารเหล่านั้นและมองดูครอบครัวด้วยสายตาที่สูงส่งเช่นนั้น บัพดาดาเคยบอกลูกแล้วก่อนหน้านี้เช่นกันว่า บัพดาดามองเห็นแม้กระทั่งลูกคนสุดท้ายว่าเป็นผู้ที่มีโชคดีที่สุด เพราะเหตุใด? เพราะเขาได้ตระหนักรู้จักพระเจ้าแล้ว เขาได้ตระหนักรู้จักพ่อผู้อยู่ในรูปธรรมดา มหาตมะผู้ยิ่งใหญ่เช่นนั้นยังไม่สามารถตระหนักรู้จักพระเจ้าได้ แต่แม้กระทั่งลูกคนสุดท้ายของบัพดาดาที่ยังพูดว่า: "باباของฉัน" เขาพูดจากหัวใจของเขาว่า "بابาของฉัน" เช่นเดียวกับที่บัพดาดาให้ความรัก ความรักและความ

ระลึกถึงแก่ลูกๆ ดังนั้นเมื่อได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของแม่วะทั้งในลูกคนสุดท้าย ท่านก็ให้สิ่งเดียวกันนั้นแก่ลูกคนสุดท้ายคนอื่นๆที่เหลือด้วยเช่นกัน ดังนั้น จงตรวจสอบดูว่า ลูกโอเคกับสามสิ่ง หรือกับทั้งสี่สิ่ง หรือกับแค่สองสิ่ง หรือกับแค่หนึ่งสิ่ง ลูกได้ตรวจสอบแล้วหรือยัง? ลูกได้ตรวจสอบหรือไม่? ลูกที่คิดว่าตนเองโอเคในเรื่องการมีความศรัทธาทั้งสี่ประการ ได้แก่ พ่อ ตัวลูกเอง ละคร และครอบครัว – ผู้ที่มีศรัทธาในทั้งสี่ประการ ยกมือขึ้น! ลูกโอเคไหม? ลูกโอเคไหม? บาบาคควรทดสอบลูกหรือไม่? ใช่ ยกมือขึ้น! โอเคไหม? ลูกสอบผ่านในเรื่องครอบครัวแล้วหรือยัง? ลูกต้องสร้างความสัมพันธ์กับครอบครัว เพราะลูกจะไม่จากครอบครัวไป ลูกต้องอยู่ในครอบครัวและทำตามความรับผิดชอบของลูก ดังนั้นลูกสอบผ่านในเรื่องนี้หรือไม่? ลูกเคยคิดใหม่ว่า “ถ้าคนนี้อยู่ที่นี้คงจะดีกว่า” “ทำไมคนนี่ถึงทำอย่างนี้” “ทำไมสิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น” ลูกมีความคิดเช่นนั้นหรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งในครอบครัวอย่างสมบูรณ์หรือไม่? ผู้ที่มีความศรัทธาในทั้งสี่ประการจะไม่คิดเช่นนั้นที่ว่า “อย่างนี้หรืออย่างนั้น” มันอาจจะเข้ามาในความคิดของลูกบ้างว่า “ทำไมมันถึงเกิดขึ้นอย่างนั้น?” แต่คำถามที่ว่า “ทำไม” หรือ “อะไร” ไม่ควรทำให้ลูกหวั่นไหว ไม่ควรเปลี่ยนอารมณ์ของลูก นี่เป็นสิ่งที่รู้กันดีว่าการสอบผ่านในทั้งสี่ประการ ลูกยกมือขึ้นและทำให้บรรพดาพอใจ แต่บางครั้งบรรพดาอาจต้องได้ยินและเห็นอะไรมากมายเมื่อพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ลูกต้องมีหัวใจที่กว้างใหญ่โดยสิ้นเชิง เราควรปฏิบัติต่อทุกคนด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ เพราะนี่คือครอบครัวเดียวกัน ลูกทุกคนต้องอยู่ร่วมกันต้องเข้ากันได้ดี เป็นหนึ่งเดียวกัน และทำให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้า ลูกจะไม่เพียงแต่ทำให้ตนเองก้าวไปข้างหน้าในลักษณะนี้เท่านั้น แต่ต้องทำให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้าในลักษณะเดียวกันกับลูกด้วย เพราะเหตุนี้เองบรรพดาจึงดึงความสนใจของลูกมาที่เรื่องนี้: คนในครอบครัวที่ผ่านพ้นความปั่นป่วนใดๆ และเป็นผู้ที่ไม่มีสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ใดๆ จะต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ปัจจุบันนี้มีลูกกี่คนที่อาศัยอยู่ที่ศูนย์ของลูก? อย่างมากที่สุดก็อาจจะมีประมาณ 25 ถึง 50 คน ซึ่งไม่ได้มีจำนวนมากมายนัก แต่ถ้าเป็นสถานที่ใหญ่หน่อย บางทีก็อาจจะมีสัก 50 ถึง 60 คน หรืออย่างมากที่สุดก็อาจจะมีถึง 100 คน มันไม่ได้มากมายนักหรอก แต่แค่ให้ลองคิดว่ามันมีจำนวนมาก บรรพดาได้ทำให้ลูกๆในทุกศูนย์ แม้แต่ลูกคนสุดท้าย ได้ก้าวเดินต่อไป โดยกล่าวว่าลูกเป็นลูกที่รัก สิ่งซึ่งบอกของความรักคืออะไร? ความรักและความระลึกถึงที่บรรพดาให้แก่ลูกทุกวันคืออะไร? ลูกๆที่แสนหวานมากๆ (ลูกๆที่แสนหวาน) แม้จะรู้ว่ามีลูกบางคนที่ยังมีความเบรียวอยู่บ้างเช่นกัน แต่บบานั้นเคยให้ความรักและความระลึกถึงโดยพูดว่า: ลูกๆที่แสนหวานและลูกๆที่แสนเบรียวบ้างหรือไม่? ท่านเรียกพวกเขาว่าลูกที่รักเช่นกัน และไม่ใช่เพียงแต่ท่านพูดเช่นนั้น แต่ท่านเชื่อว่าลูกคนนั้นคือ: ลูกของนั้น ท่านทำให้ลูกคนนั้นก้าวเดินต่อไปด้วยความรู้สึกว่าเขาเป็นของท่าน เพราะท่านรู้ว่า ในละครนี้และในลูกประจำ ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นอันดับหนึ่งได้ทั้งหมด นั่นเป็นเพียงผลลัพธ์ทุกคนมีชั้นสการ์ที่แตกต่างกัน และจำเป็นต้องเป็นเช่นนั้น มิฉะนั้นทุกคนจะเป็นราชาทั้งหมด แล้วใครจะเป็นปวงประชา? ลูกจะปกครองใคร? คนดีก็จำเป็นต้องมี คนที่สูงส่งแบบราชินิกุลก็จำเป็นต้องมี นี่คืออาณาจักร ในท่านองนี้ ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเอง ในครอบครัวหนึ่งอาจมีคนที่มีความดีชั้นสการ์ที่ไม่ดีในบางเรื่อง แต่ชั้นสการ์ของลูกเป็นอย่างไร? เมื่อเห็นชั้นสการ์ที่ไม่ดีของคนอื่น ถ้าชั้นสการ์ของลูกกลับมาไม่ดีตามไปด้วย ลูกก็จะกลายเป็นคนไม่ดีไปด้วย สิ่งที่ไม่ดีก็ทำลายสิ่งที่ดีได้เช่นกัน

ในช่วงเวลาของการก่อตั้ง บรรพดาได้ดูแลคนทั้งหมดรวมกันประมาณ 350-400 คน ซึ่งในปัจจุบันไม่มีใครที่มีครอบครัวที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันแบบนั้นอีกแล้ว โอเคลูกอาจมีหน้าที่ที่แตกต่างกันไป แต่นั่นก็คือหน้าที่ และในครอบครัวหนึ่งก็มีหน้าที่ หากเป็นครอบครัวธรรมดาทั่วไป เป็นหน้าที่ธรรมดาทั่วไป ลูกก็ใช้ชีวิตประจำวันไปแบบธรรมดา แต่ไม่ใช่แบบนั้น นี่คือครอบครัวที่พิเศษและน่ารักมาก การที่ลูกรู้สึกหงุดหงิดรำคาญใจในเรื่องนี้ แล้วก็หาข้ออ้างว่า ที่มันเป็นแบบนี้ก็เพราะคนนั้นทำอย่างนั้น ที่มันเกิดเรื่องแบบนี้ก็เพราะคนนั้นทำอย่างนั้น... อยากรู้ก็ตาม พ่อไม่ต้องเผชิญกับการต่อต้านบ้างเลยหรือ? มีบางคนที่ไม่ไป นั่นไม่ใช่การต่อต้านหรือ? ถึงแม้ว่าจะเป็นอย่างนั้น แม้ว่าจะมีบางคนจากไป พ่อก็ยังพูดว่า “ส่งโทลีไปให้เขาและพยายามเรียกพวกเขาให้กลับมา รับใช้พวกเขาและคอยเตือนพวกเขา” ดังนั้น ลูกต้องสอบผ่านในการมีศรัทธาทั้งสี่ประการนั้น หรือแค่สามหรือสองประการ? ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง เพราะถึงแม้ว่าจะมีการเตรียมการสำหรับการทำลายล้างแล้วก็ตาม แต่การทำลายล้างนั้นก็ยังคงรอเวลาที่จะเกิดขึ้นอยู่ ธรรมชาติมาหาพ่อ ธรรมชาติ – วัตถุประสงค์ – กล่าวว่า: ตอนนี้อารมณ์นั้นหนักมากเหลือเกิน แม้แต่วัตถุประสงค์เองก็ต้องการได้รับการปลดปล่อยจากภาระนี้ มายาเองก็กล่าวว่า: “ฉันรู้ว่าบทบาทของฉันกำลังจะสิ้นสุดลงแล้ว/ใกล้จะจบลงแล้ว แต่ยังมีลูกๆในครอบครัวบราห์มินบางคนที่กำลังกลายเป็นเพื่อนร่วมทางของฉันในเรื่องเล็กๆน้อยๆ พวกเขาทำให้ฉันต้องนั่งลงกับพวกเขาด้วย”. ในการนำมาซึ่งอาณาจักรของลูกเอง ความศรัทธาในสี่สิ่งนี้ยังคงเป็นเพียงเปอร์เซ็นต์ (ยังไม่เต็มร้อย) และนี่คือเหตุผลว่าทำไมเวลาจึงยังคงรอคอยอยู่ อยากรู้ก็ตาม ทั้งมายาและธรรมชาติก็พร้อมแล้ว เวลานั้นพูดสิ: บาบาคควรออกคำสั่งกับพวกเขาเลยไหม? ถ้าลูกๆยังไม่พร้อมเสมอแล้วบบาคควรออกคำสั่งนี้แก่มายาและธรรมชาติหรือไม่? ท่านควรทำเช่นนั้นไหม? ยกมือขึ้นสิ! ลูก

พร้อมหรือยัง? อย่าแค่ยกมือขึ้นเฉยๆอย่างนั้น! การทดสอบกำลังจะมาถึง ข้อสอบกำลังจะมาถึง ลูกพร้อมเสมอหรือไม่?

ตอนนี้ บัปดาดามีความหวังในลูกๆแต่ละคน ให้จับสั้นคำว่า "อย่างไร?" (เกเซ?) และให้เปลี่ยนมาพูดว่า "อย่างไร/ต้องทำแบบนี้!" (เอเซ!) แทน. ไม่ใช่ถามว่า "มันควรทำอย่างไร? มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร?" แต่ให้พูดว่า "ทำแบบนี้". ไม่ใช่ "มันควรทำอะไร?" แต่ให้เป็น "ทำแบบนี้สิ". ลูกจะทำให้ความหวังนี้เป็นจริงได้เมื่อไหร่? ลูกต้องการเวลาอีกเท่าไร? ทุกคนต้องเตรียมตัวเองให้พร้อม หากลูกพร้อมและยกมือขึ้นตอบรับแล้ว หน้าทีของลูกคืออะไร? คือการทำให้คนอื่นเท่าเทียมกับตัวลูกเอง

บัปดาดาได้รับฟังผลสรุปของข่าวสารและโปรแกรมต่างๆทั้งหมดที่เกิดขึ้นแล้ว ทุกอย่างออกมาดีมาก และผลลัพธ์ก็ดีขึ้นกัน เต็มไปด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น ดังนั้น ตอนนี้จึงมีเป้าหมายว่าสิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้น และลูกต้องทำสิ่งนี้ให้ได้ จึงนำความสำเร็จที่สมบูรณ์ให้เข้ามาใกล้ขึ้น เพราะเมื่อใดก็ตามที่ลูกเริ่มขึ้นๆลงๆเพียงเล็กน้อย ความสำเร็จนั้นก็ยิ่งห่างไกลออกไปอีกเล็กน้อย" ลูกคือผู้ที่ต้องนำความสำเร็จที่สมบูรณ์ให้เข้ามาใกล้ เพราะเวลาจะทำอะไรได้หากผู้ที่จะมาปกครองยังไม่มีความพร้อม? ดังนั้น จึงหยุดหาข้ออ้างหรือหาเหตุผลต่างๆมาอ้างเสียที จึงนำวิธีแก้ปัญหามาไว้ข้างหน้า เป้าหมายของลูกทุกคนคือการให้สาส์นกับผู้ที่กำลังทุกข์ทรมานอยู่ในความทุกข์และปลดปล่อยพวกเขา ลูกจะไม่สามารถไปสู่การหลุดพ้นได้หากไม่ปลดปล่อยพวกเขา ดังนั้นจึงปลดปล่อยพวกเขา! พ่อได้มาแล้ว และท่านจะให้มรดกแก่ลูกทั้งโลกใช่ไหม? ท่านจะให้มรดกของการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก แต่ทุกคนล้วนเป็นลูกของท่าน ท่านจึงต้องให้มรดกแก่พวกเขาด้วยเช่นกัน ใช่หรือไม่? ดังนั้น มรดกของพวกเขาคือการหลุดพ้น และมรดกของลูกคือการหลุดพ้นในชีวิต ลูกเองก็ไม่สามารถกลับไปได้เช่นกันจนกว่าลูกจะให้การหลุดพ้นแก่พวกเขา สำหรับสิ่งนี้ จงฝึกดริลดังนี้: ทุกวันจงกลายเป็นเทวดานางฟ้า 12 ครั้ง และอยู่ในสภาพที่ไม่มีตัวตน 12 ครั้ง กลางวันและกลางคืนมี 24 ชั่วโมง และลูกต้องฝึกฝนดริลเช่นนี้ 24 ครั้ง ลูกสามารถนอนหลับได้ในเวลาที่ควรนอน บัปดาดาไม่ได้บอกว่าลูกต้องห้ามนอน นอนหลับได้ แต่ให้เพิ่มการฝึกฝนนี้ในช่วงระหว่างวัน เมื่อลูกมีหน้าที่ต้องทำ ลูกก็ทำงานตลอดทั้งวัน ลูกอยู่อย่างตื่นอยู่เสมอใช่ไหม? ดังนั้น จงหาเวลาเพื่อทำการฝึกฝนดริลนี้ด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งผู้ที่มีความรักต่อพ่อ – เพราะผู้ที่มีความรักยอมให้ความร่วมมืออย่างแนบเนียน และผลตอบแทนของความรักก็คือ ในทางปฏิบัติ ในทุกงาน พวกเขาจะให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันด้วยร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ และความสัมพันธ์ของพวกเขา ถึงลูกๆที่มีความรักและให้ความร่วมมือเช่นนี้ ผู้ที่ซิมซิบอยู่ในความรักต่อพ่อ – ไม่ใช่แค่ความรัก แต่เป็นผู้ที่อยู่อย่างซิมซิบอยู่ในความรัก และผู้ที่ใช้เวลาและความคิดของเขาในทุกงานของพ่อเสมอ เพราะในยุคบรรจบพบกัน เวลาและความคิดของลูกมีค่าอย่างมาก ถึงผู้ที่สร้างรางวัลในชาติเกิดเดี๋ยวนี้อันเพื่อหลายชาติเกิด ถึงผู้ที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้า ผู้ที่ใช้ทุกคุณธรรมและทุกพลังตามเวลา ถึงลูกๆที่เต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมและพลังทั้งหมด ความรักและความระลึกถึงถึงมากมายหลายล้านเท่า และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกเปี่ยมด้วยความเมตตาและเต็มเต็มพลังให้แก่ดวงวิญญาณทั้งหลาย โดยการเป็นทั้งผู้บัญญัติกฎหมายและผู้ประทานพร

หากดวงวิญญาณใดมีความปรารถนาบางอย่าง แต่เพราะไม่มีความกล้าหาญเขาจึงไม่สามารถบรรลุในสิ่งที่เขาต้องการได้ แม้ว่าเขาจะมีความปรารถนาที่นั่นอยู่ก็ตาม นอกจากการเป็นผู้บัญญัติกฎหมาย นั่นคือเป็นผู้ประทานความรู้ให้แก่ดวงวิญญาณนั้นแล้ว จงเปี่ยมด้วยความเมตตาและเป็นผู้ประทานพรด้วย จงให้พลังพิเศษของความปรารถนาดีของลูกให้แก่ดวงวิญญาณนั้น อย่างไรก็ตาม ลูกจะสามารถกลายเป็นตัวของผู้ประทานพรเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อทุกความคิดของลูกได้อุทิศให้แก่พ่อแล้วเท่านั้น จงทำตามสัญญาที่ลูกได้ให้ไว้ว่าจะอุทิศทุกขณะจิต ทุกความคิด และทุกการกระทำของลูก

คติพจน์: จงอยู่อย่างตระหนักถึงรูปที่แท้จริงของลูก แล้วลูกจะมีพลังของสัจจะ

*** โอม ชานติ ***

สัญญาที่ละเอียดอ่อน: สร้างสมคุณธรรมของความอ่อนหวานและความถ่อมตนเพื่อกลับมายิ่งใหญ่

เวลานี้ บัปดาดาต้องการที่จะเห็นเพชรพลอยที่เปล่งประกายของความบริสุทธิ์สมบูรณ์บนหน้าผากของลูกๆแต่ละคน ท่านปรารถนาที่จะเห็นดวงตาของลูกเปล่งประกายด้วยความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณอยู่เสมอ ปรารถนาที่จะได้ยินถ้อยคำอัน

โพเราะแสนหวานและล้ำค่า และปรารถนาที่จะเห็นความพอใจและความด้อมตนในทุกการกระทำของคุณ